

ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛІНГ ЯК СКЛАДОВА СТАБІЛЬНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Коваль Наталія Олегівна

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансового та інноваційного менеджменту,
Вінницький національний технічний університет*

У зв'язку із поглибленням фінансової кризи, в ситуації дефіциту грошових коштів застосування контролінгу як ефективної системи управління підприємством є досить актуальним. Але в такій ситуації система управління потребує вдосконалення та розвитку. У період кризи управління підприємством може бути зорієнтовано не на прибутковість в першу чергу, а на інші пріоритети, як то показники ліквідності та платоспроможності. Особливої уваги потребує проблема забезпечення грошовими коштами в зв'язку з високими банківськими ставками на кредитні ресурси. В цій ситуації підприємства повинні використати переваги, які надає підприємству фінансовий контролінг як підсистема управління. Також потребують подальшого розвитку методика впровадження та методи фінансового контролінгу. Актуальним є аналіз методик, що існують у країнах Західної Європи, розроблення адаптованих до умов України методологій впровадження та вивчення досвіду впровадження контролінгу на західних підприємствах.

Оскільки контролінг розглядається як сукупність функцій управління (планування, контроль, аналіз, вироблення рекомендацій), що здійснюється підприємством з метою досягнення поставлених цілей. Система контролінгу підприємства – це система, яка забезпечує ефективне управління підприємством на базі економічних показників: прибутковості, рентабельності та ліквідності.

Відповідно, фінансовий контролінг слід визначити як підсистему контролінгу, яка базується на фінансових показниках. Тобто фінансовий контролінг – це сукупність функцій для забезпечення стабільного фінансового стану підприємства: ліквідності та платоспроможності.

Фінансовий контролінг – це інтегрована підсистема забезпечення прийняття обґрунтованих та вмотивованих управлінських рішень, яка базується на використанні методів фінансового планування, фінансового контролю та фінансового аналізу. Отже, на сучасному етапі розвитку контролінг слід визначати як систему управління, яка складається з двох основних підсистем: підсистема операційного контролінгу, яка відповідає за прибутковість та рентабельність і підсистема фінансового контролінгу, яка відповідає за ліквідність та платоспроможність [1].

Відповідно до економічної ситуації та цілей підприємства система контролінгу може бути зорієнтована на прибутковість. В цьому випадку превалюючою є перша підсистема. Якщо головною метою є ліквідність, то превалює друга підсистема. Цей висновок тісно корелює з принципами фінансового менеджменту щодо методів оцінювання результатів роботи та вартості компаній. Відповідно, зараз використовуються два підходи до оцінювання результатів роботи підприємств – на основі прибутковості та на основі грошових потоків [2].

Стратегічний фінансовий контролінг на підприємстві забезпечує виконання таких завдань [3]:

- визначення стратегічних цілей і розробка фінансової стратегії підприємства;
- ідентифікація та формування стратегічних факторів успіху та забезпечення конкурентоспроможності у довгостроковому періоді;
- визначення горизонтів фінансового планування, формулювання цільової методології стратегічного та оперативного планування на підприємстві відповідно до встановлених горизонтів;
- впровадження дієвої системи раннього попередження та реагування;
- довгострокове управління вартістю підприємства для забезпечення зростання акціонерів;
- забезпечення інтеграції довгострокових стратегічних цілей та оперативних завдань, які ставляться перед окремими працівниками та структурними підрозділами.

Оперативний фінансовий контролінг передбачає формування та реалізацію системи обґрунтування, прийняття, виконання та контролю за виконанням оперативних фінансових рішень з метою досягнення поточних (короткострокових) фінансових цілей

підприємства. Базовими складовими оперативного фінансового контролінгу є система річних бюджетів і бюджетний контроль. Взаємозв'язок бюджетування та бюджетного контролю характеризує основний зміст оперативного контролінгу, який полягає в систематичному порівнянні фактичних показників діяльності підприємства із запланованими та подальшому аналізі відхилень. Контроль складає базу для виявлення причин відхилень і визначення слабких місць на підприємстві.

Список використаних джерел:

1. Фінансове посередництво : навч. посібник. За заг. ред. доц. Юрія Е.О. Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2018. 344 с. URL: https://drive.google.com/open?id=1rU_8UqgMhuHuWf4sCyiE6ER8iGPc9CO8.
2. Ковальчук Н.О., Гаватюк Л.С., Єрміїчук Н.І. Фінансовий аналіз : навч. посіб. Чернівці : Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича. 2019. 336 с. URL: <https://drive.google.com/openid=1iZKnhSwrXwnGXzWG0r3viPffJtWqUduQ>.
3. Демченко І.В. Забезпечення фінансової безпеки в контексті передумови інноваційного розвитку промислового підприємства. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки)*. 2016. № 3. С. 232–239. URL: <http://nbuv.gov.ua/UJRN/znptdau>.

БАНКІВСЬКІ КРЕДИТИ ЯК ДЖЕРЕЛО ФІНАНСУВАННЯ НА РИНКУ ЖИТЛОВОЇ НЕРУХОМОСТІ

Штейнгауз Дмитро Олександрович
аспірант,
Університет банківської справи

Стан використання фінансово-кредитних інструментів банківського кредитування на ринку житлової нерухомості є відображенням як загальної фінансово-економічної ситуації в країні, так і проблем розвитку ринку житлової нерухомості і банківського сектору України.

Обсяги кредитування на житлову нерухомість в Україні є вкрай низькими та мають загальну тенденцію до зниження. За період з